

TANRI BABA

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 07 Haziran 2017 07:45 -

Köydeki evimizin önündeki çeşme ayağında bizim oralarda “yeykin” denilen kızılağaçların boyları göklere yükseliyordu. Küçük kardeşim Ayhan, bir gün “Allah’ın pantolonu bu ağaçlar kadar vardır!” dedi. Çocuk aklıyla Allah’ı kocaman bir insan gibi hayal ediyordu. İlkel insanların tanrı tasavvurunu bir yana bırakalım, günümüzde de her insanın Tanrı anlayışı başka başkadır. Dinlerin kutsal kitaplarında Tanrı’nın sonsuz kudreti anlatılır fakat onun biçimiyle ilgili fiziki bir tanım yapılmaz.

Kimisi, Tanrı’yı kural koyan, bu kuralların bekçiliğini yapan ve o kurallara uymayanları cehenneme atıp cezalandırıcı bir güç olarak düşünür, kimisi de benim gençliğimde düşündüğüm gibi onu bütün yaratılmışları esirgeyen, bağışlayan, onlara nimetler sunan bir güç olarak görür. Bu nedendir ki, annem bir gün Allah’tan korkmamı söylediğinde:

—
Ben Allah’tan korkmuyorum ki! dedim.

—
Sus oğlum o nasıl söz? dediğinde:

—
Çünkü ben Allah’ı seviyorum. İnsan sevdiğinden niçin korksun? yanıtını verdim. 1970’lerde bir dergide yayımlanan Tanrı Baba şiirini çok sevmiştim. Sabahattin Eyüboğlu’nun mükemmel çevirisiyle Tanrı Baba benim düşlediğim Allah’a benziyordu. 12 Eylül yobazlığı, üstüne ne vazifeyse bu şiiri yasakladı. Belki de Kenan Evren, kendisini şiirdeki Tanrı Babanın lanetlediği kişilere benzetmişti ve bunda haksız da sayılmazdı. Daha sonra şiirin kelepçeleri çözüldü. Fakat Evren’e benzeyenler dünyanın birçok yerinde tahtlarında hüküm sürüyorlar. İlk kez okuyorsanız bakalım bu şiiri siz de beğenecek misiniz? Onu okuyalım, Ramazan sohbetlerine daha sonra devam ederiz.

TANRI BABA

Pierre-Jean de BÉRANGER

Çeviren: Sabahattin Eyüboğlu

Tanrı Baba, bir sabah uyanınca,

Biz insanları düşündü nasılsa,

Gitti pencereye: "Kim bilir, dedi;

Belki o gezegen yok oldu gitti.

Ama baktı, uzakta, çok uzakta,

Bir köşecikte fır dönüyor dünya.

Şeytan canımı alsın, dedi Tanrı,

Alsın vallahi bir şey anlıyorsam

Bu dünyalıkların tutumlarından.

Ey benim minnacık yaratıklarım,

Ak ve kara, donuk ve yanıklarım,

Dedi Tanrı, en babacan haliyle;

Sizi ben yönetiyormuşum sözde.

Oysa, görüyorsunuz, Allah’a şükür,

Benim de sürüyle bakanlarım var,

Şeytan canımı alsın, dedi Tanrı,

Alsın vallahi, çocuklar, bu bakanları

İkişer üçer atmazsam kapı dışarı.

Boşuna mı kızlar verdim, şarap verdim size?

Güzel güzel yaşayasınız diye.

TANRI BABA

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 07 Haziran 2017 07:45 -

Nasıl olur da siz benim inadıma
Orduların Tanrısı dersiniz bana?
Ne yüzle adımı alıp dilinize
Top atarsınız birbirinize?
Şeytan canımı alsın, dedi Tanrı;
Alsın vallahi, çocuklar, bir tek
Orduyu kumanda ettiysem bugüne dek.
Şu süslü püslü zibidilerin işi ne
Yıldızlı tahtlar üstünde?
Nedir o kasılmaları, böbürlenmeleri?
Beslediğiniz bu karınca beyleri
Sözde benden kutsal haklar almışlar
Benim inayetimle kral olmuşlar
Şeytan canımı alsın, dedi Tanrı;
Alsın vallahi, benden geldiyse eğer
Sizleri böyle kötü yönetenler.
Hiç bana kızmayın artık, çocuklar;
Temiz yürekli olun, bana yeter.
Sevişin, güle oynaya yaşayın,
Sizi yakar makarım diye korkmayın
Kralına da, yobazına da basın kalayı...
Ama keselim, Allahısmarladık
Curnalcılar duyarsa yandık
Şeytan canımı alsın, dedi Tanrı
Alsın vallahi, o yüzsüz herifleri
Sokarsam kapımdan içeri.